

รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครู:
ศึกษารณีนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น

A MODEL FOR ENHANCING ENGLISH LANGUAGE COMPETENCY AS MEDIUM INSTRUCTION
FOR STUDENT TEACHERS: A CASE STUDY OF STUDENTS MAJORING
IN DIFFERENT DISCIPLINES

ภาวิณี เดชเทศ¹

Pawinee Dechedt

พัชราราลัย มีทรัพย์²

Phutcharawalai Meesup

ปณณวิชญ์ ไบกุลลาบ³

Punnawit Baikularb

Received Date: 2 March 2024

Revised Date: 1 May 2024

Accepted Date: 3 May 2024

บทความวิจัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น 2) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การสร้างและพัฒนารูปแบบและระยะที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาครูคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เนื้อหาและการทดสอบค่าที (t-test dependent)

ผลการวิจัย พบว่า 1. รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น ประกอบไปด้วย 5 ส่วน ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) เนื้อหาของรูปแบบ 4) กระบวนการเรียนรู้ และ 5) การวัดและประเมินผล ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านอรรถประโยชน์ 2) ด้านความเป็นไปได้ 3) ด้านความเหมาะสมและ 4) ด้านความถูกต้อง ในภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .193 และ 2. ผลการทดลองใช้รูปแบบ ตามองค์ประกอบของสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน ในด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยหลังการอบรมอยู่ที่ 14.05 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในด้านทักษะ ในขั้นการทดลองสอน ในภาพรวมในทุก ๆ องค์ประกอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10 และการประเมินในขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ในภาพรวมในทุก ๆ องค์ประกอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.83 การประเมินสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน ในขั้นตอนการนิเทศติดตาม จำนวน 2 ครั้ง โดยครั้งที่ 1 การนิเทศการสอนโดยประเมินจากคลิปวิดีโอการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.04 ครั้งที่ 2 เป็นการนิเทศการสอนที่สถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 ในด้านคุณลักษณะของการวัดระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษาครูกลุ่มตัวอย่างก่อนการอบรมและหลังการอบรม มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงขึ้นกว่าก่อนการอบรมในทุกองค์ประกอบและการศึกษาผลการทบทวนหลังการปฏิบัติการ (AAR) ในทุกขั้นตอนของการใช้รูปแบบ

คำสำคัญ: รูปแบบ, สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน, การรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม,
Lecturer of English, Education Faculty, Pibulsongkram Rajabhat University.
E-mail: pawineeb8@gmail.com

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม,
Lecturer of Educational Research and Evaluation, Education Faculty, Pibulsongkram Rajabhat University.

³ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม,
Lecturer of Educational Research and Evaluation, Education Faculty, Pibulsongkram Rajabhat University.

Abstract

This study aimed to 1) design and develop a model to enhance the competence of student teachers of non-English majors in using English for instruction, and 2) test the effectiveness of the model. The research was conducted in two phases. The first involved the creation and development of the competence enhancement model, and the second tested its effectiveness with student teachers of non-English subjects. The pilot study involved a sample group of student teachers from the Faculty of Education at Pibulsongkram Rajabhat University. Statistics used include mean, standard deviation, content analysis, and t-test dependent.

The findings revealed that: 1. The developed model comprised five components: 1) the model's principles, 2) the model's objectives, 3) the model's content, 4) the learning process, and 5) assessment and evaluation. The quality evaluation of the model indicated high effectiveness across four aspects: 1) utility, 2) feasibility, 3) appropriateness, and 4) accuracy. Overall, the model was rated at a high-quality level, with mean scores of 4.31 and a standard deviation of .193.

2. The model implementation led to significant improvements in participants' competence in using English for instruction. Post-training knowledge score averaged 14.05, showing a statistically significant difference at the 0.05 level. During the teaching practicum stage, the overall mean score across all subcomponents was 2.10, and in the instrument development stage, the overall mean score across all subcomponents was 1.83. The English language competency for instruction was evaluated twice in the supervision stage. In the first supervision, based on video-recorded teaching, the mean score was 2.04; in the second supervision, conducted at the school site, the mean score increased to 2.33. Regarding the participant's self-perceived competence in using English for instruction, the mean scores and standard deviation after training were higher than those before training across all components. Furthermore, the study of the After-Action Review (AAR) showed improvement at every step of implementing the model.

Keywords: model, competence in using English for instruction,
self-perceived competence in using English for instruction

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สำคัญในยุคปัจจุบัน ถูกกำหนดให้เป็นวิชาหลักในการเรียนของผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา รวมถึงในระดับอุดมศึกษา การนำภาษาอังกฤษไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนจะทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดต่อการศึกษาขั้นสูงได้ในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นเพื่อการพัฒนาตนเองหรือการใช้สายอาชีพของตน เพราะในการดำรงชีวิตทุกวันนี้ มีการใช้ภาษาอังกฤษในทุก ๆ อย่างรอบตัว จึงเป็นเรื่องที่จำเป็นที่ผู้เรียนควรมีความรู้ความเข้าใจในการนำความรู้ทางภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตรประจำวันและการทำงานของตน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นคณะที่ผลิตบัณฑิตครูสู่การพัฒนาท้องถิ่นเพื่อความเป็นครูมืออาชีพ มีสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีการจัดการเรียนการสอนตามศาสตร์ของแต่ละสาขาวิชาและมีวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษอยู่ไม่มากนัก เมื่อมีการทดสอบทางภาษาตามโครงการพัฒนาทางภาษาของคณะครุศาสตร์ ปรากฏว่านักศึกษาส่วนมากทำคะแนนได้ค่อนข้างต่ำและนักศึกษาไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนของตนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวิณี เดชเทศ (2566) ที่ศึกษาระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ ในการแสดงถึงความสัมพันธ์ของระดับของการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนระหว่างองค์ประกอบของนักศึกษา ของสาขาวิชาทั้ง 8 สาขาวิชา ปรากฏว่านักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษมีระดับการรับรู้ความสามารถของตนในระดับที่สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ ทุกองค์ประกอบและแตกต่างจากสาขาวิชาอื่นๆ อย่างชัดเจน สะท้อนให้เห็นว่าการเสริมสร้างทักษะทางภาษาให้กับนักศึกษาในปัจจุบัน ยังไม่สามารถช่วยเสริมสร้างความสามารถทางการใช้ภาษาให้กับนักศึกษาได้ เนื่องจากสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษต้องอาศัยหลายองค์ประกอบ เพื่อให้นักศึกษาเกิดความสามารถที่แท้จริง ผ่านออกมาจากการฝึกปฏิบัติและการใช้ในบริบทต่างๆ เช่น องค์ประกอบด้านการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ สะท้อนออกมาในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตนด้วยภาษาอังกฤษได้ ซึ่งถ้านักศึกษาสามารถนำภาษาไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่การสอนได้ ก็จะทำให้ยกระดับคุณภาพของบัณฑิตครู ให้เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมและก้าวสู่ความเป็นสากลมากขึ้น สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของการศึกษาในศตวรรษที่ 21

ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่คณะครุศาสตร์ เล็งเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและต้องการหาแนวทางเพื่อช่วยพัฒนาในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน จึงได้ศึกษาและพัฒนารูปแบบเพื่อการเสริมสร้างสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนให้กับนักศึกษาครู ได้นำแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบ T-PACK (Technological pedagogical content knowledge) ที่นักศึกษาในทุกสาขาวิชาสามารถประยุกต์การจัดการเรียนรู้ตามศาสตร์ของตนกับเทคโนโลยีและวิธีการสอนรูปแบบต่าง ๆ โดยแนวคิดนี้จะช่วยในการปรับปรุง พัฒนา และยกระดับมาตรฐานการศึกษาให้มีคุณภาพและวิธีการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยพัฒนาการนำภาษาไปสู่การสอนได้ คือ การใช้ภาษาอังกฤษในการสอนหรือการสอดแทรกภาษาอังกฤษไปในการสอนในรายวิชาที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ เป็นลักษณะการบูรณาการความรู้ระหว่างศาสตร์เพื่อปฏิบัติการสอน ที่เน้นเนื้อหาวิชาหลักและการใช้ภาษาเพื่อการสอดแทรกลงไปตามระบบขั้นตอนของการสอนของครู สมโภชน์ พนาวาส (2558) โดยมีการแบ่งองค์ประกอบออกเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การสอดแทรกภาษาอังกฤษลงไปในการใช้สื่อการสอน การจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ CLIL ของ Coyle, Hood and March (2010) ที่ได้เสนอแนวคิดในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของรายวิชาอื่น ๆ ได้แก่ วิธีสอนแบบ CLIL (Content Language Integrated Learning) การบูรณาการเนื้อหาและภาษาเป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นความรู้ทางภาษาและความรู้ทางเนื้อหาวิชา เป็นการสอนภาษาควบคู่กับการสอนเนื้อหาโดยมุ่งเน้นในเรื่องการสื่อความหมาย โดยในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการสอนแต่ละครั้ง เพื่อให้เกิดสมรรถนะที่พึงประสงค์ต้องประกอบไปด้วยหลายส่วนด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นพื้นฐานความรู้ของผู้สอน ทักษะในการนำไปประยุกต์ใช้ การสื่อสารถ่ายทอดไปยังผู้เรียน รวมไปถึงคุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตน เป็นต้น สอดคล้องกับการศึกษาของพรพิมล ประสงค์พร (2557) ที่สร้างและพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะของครูในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) พบว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพทุกระดับการศึกษา ผู้เรียนได้รับความรู้ใหม่จากการที่เรียนรู้และใช้ภาษาเป้าหมาย พัฒนาสมรรถนะทางภาษาและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาเป้าหมาย ในขณะเดียวกันเป็นการเพิ่มพูนแรงจูงใจและความมั่นใจให้กับผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาและเนื้อหามากขึ้น ซึ่งในรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ โดยการนำแนวคิดของ T-PACK และ CLIL มาเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษา จะทำให้นักศึกษาสามารถ

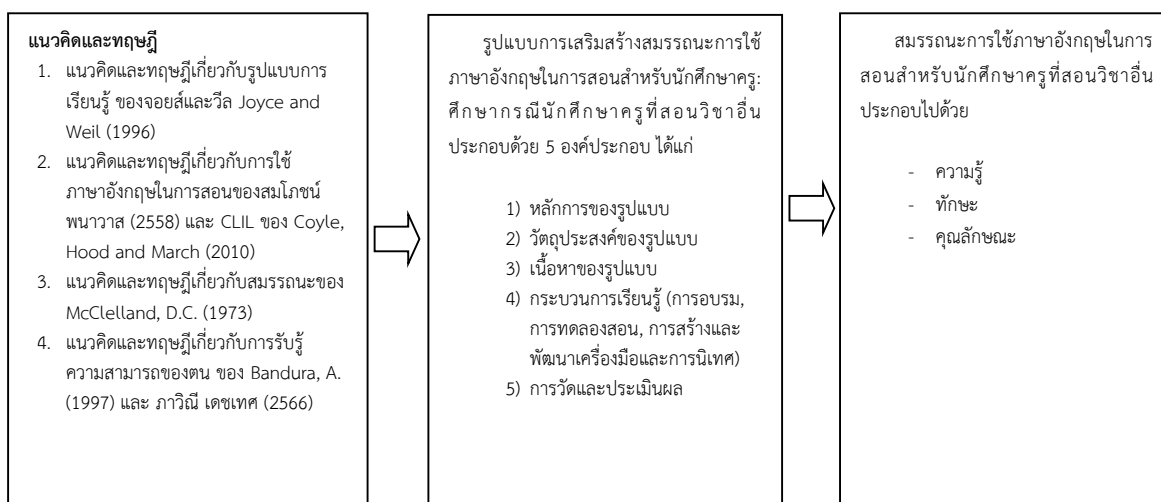
ประยุกต์ใช้ความรู้ทางภาษาไปสู่การวางแผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาของตน การสื่อสารในชั้นเรียนได้อย่างเป็นธรรมชาติ และมั่นใจ รวมถึงการเลือกใช้สื่อการสอนและเครื่องมือการประเมินผลการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับ งานวิจัยของสุพิชญา ไชยรัตน์ และมณีนรัตน์ เอกโยคยะ (2564) ที่ศึกษาผลของการสอนแบบสราเสนาในวิชาวิทยาศาสตร์ ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษาต่อความสามารถในการสื่อสารด้วยวาจาเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาในหลักสูตรภาษาอังกฤษ พบว่าความสามารถในการสื่อสารด้วยวาจาเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนหลัง การทดลองเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหลังจากการใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

จากแนวทางในการพัฒนาที่ได้กล่าวไปข้างต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษที่ พังเกิดกับนักศึกษาครู จึงสร้างและพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครู ที่สอนวิชาอื่น เพื่อให้นักศึกษาเกิดความรู้ความเข้าใจในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการสอนในรายวิชาของตนได้ ตลอดจน เพิ่มขีดความสามารถในการประยุกต์สมรรถนะทางภาษาสู่วิชาชีพครู เพื่อให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน ให้มีความรู้ ความสามารถต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น
2. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครู: ศึกษากรณี นักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น ใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การสร้างและพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครู ที่สอนวิชาอื่น

การสร้างและพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น ในการศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนออกแบบและตรวจสอบรูปแบบ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการสอน การวัดและประเมินผลทางการศึกษาและด้านภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น 4 ด้าน คือ 1) ด้านอรรถประโยชน์ (Utility Standards) 2) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) 3) ด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) 4) ความถูกต้อง (Accuracy Standards) ลักษณะของแบบประเมิน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์แบบประเมินคุณภาพรูปแบบ โดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วแปลผลค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การยกร่างรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น โดยมีการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างและองค์ประกอบที่ต้องการพัฒนา ได้แก่ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของ Joyce and Weil (1996) ในการสร้างและพัฒนา รูปแบบ, แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ ในการสอนของสมโภชน์ พนาवास (2558) ในการสอดแทรกการใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอน การสอดแทรกในการใช้สื่อและการสอดแทรกในการวัดและประเมินผลและแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบ T-PACK และวิธีการจัดการจัดการเรียนรู้แบบ CLIL ของ Coyle, Hood and March (2010) ตามกระบวนการเรียนรู้ 4CS, แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะของ McClelland, D. C. (1973) และแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองของ Bandura, A. (1997) และภาวิณี เดชเทศ (2566) มายกร่างรูปแบบและดำเนินการออกแบบรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครู

2. การตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานของรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น โดยการประเมินมาตรฐานของ 4 ด้าน 1) ด้านอรรถประโยชน์ (Utility Standards) 2) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) 3) ด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) 4) ความถูกต้อง (Accuracy Standards) ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครู ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน

ระยะที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น

ขั้นตอนนี้เป็นการนำรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น ไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การอบรมให้ความรู้ ขั้นที่ 2 การทดลองปฏิบัติการสอน ขั้นที่ 3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนและขั้นที่ 4 การนิเทศติดตาม พร้อมทั้งมีการประเมินกระบวนการทบทวนหลังการปฏิบัติการ (AAR) ในทุกขั้นของกระบวนการเรียนรู้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ ได้แก่ การประถมศึกษา การศึกษาปฐมวัย การศึกษาพิเศษ คณิตศาสตร์ จิตวิทยาและการแนะแนว ดนตรีศึกษา พลศึกษา ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ทั่วไปและสังคมศึกษา ที่ศึกษาอยู่ในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ชั้นปีที่ 4 รหัส 63 จำนวน 522 คนและอาจารย์นิเทศก์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 60 ท่าน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ โดยแบ่งตามกระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ 1. ขั้นการอบรมให้ความรู้ มีกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ ได้แก่ การประถมศึกษา คณิตศาสตร์ ภาษาไทยและ วิทยาศาสตร์ทั่วไป ที่ศึกษาอยู่ในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ชั้นปีที่ 4 รหัส 63 จำนวน 20 คน เลือกโดยวิธีการคัดเลือกแบบอาสาสมัคร (Voluntary Selection) และ 2. ขั้นการทดลองปฏิบัติการสอน มีกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาคณะครุศาสตร์ จำนวน 10 คน เลือกโดยวิธีการคัดเลือกแบบอาสาสมัคร (Voluntary Selection) และ 3. ขั้นการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ และ 4. ขั้นการนิเทศติดตาม มีกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาคณะครุศาสตร์ จำนวน 8 คน เลือกโดยวิธีการคัดเลือกแบบอาสาสมัคร (Voluntary Selection) ได้มาโดยการสมัครเข้าร่วมการวิจัยด้วยความเต็มใจ และมีจำนวน 2 คน

ที่ขอถอนตัวจากการวิจัยเนื่องจากเหตุผลเรื่องความพร้อมในการดำเนินการและระยะทางในการร่วมกระบวนการวิจัยตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ที่อาสาสมัครสามารถขอถอนตัวจากการวิจัยได้ ถ้าไม่ประสงค์จะเข้าร่วมในกระบวนการวิจัยต่อไปและอาจารย์นิเทศก์คณะครุศาสตร์ จำนวน 5 ท่าน ได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบความรู้ก่อนและหลังการอบรมรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครู เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ ในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน 7 องค์ประกอบ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การใช้สื่อ การจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง .80-1.00 ค่าความยาก (Difficulty) อยู่ระหว่าง 0.40-0.50 และการหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบความรู้ อยู่ระหว่าง 0.50-0.90

2. แบบประเมินทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน ประกอบไปด้วย 2 ชุดการประเมินชุดที่ 1 คือ การประเมินทักษะในขั้นการทดลองปฏิบัติการสอน มีลักษณะเป็นแบบ Scoring Rubrics 3 ระดับ ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การใช้สื่อ การจัดการเรียนการสอน การจัดทำแผนการสอน และการวัดและประเมินผลและชุดที่ 2 คือ การประเมินทักษะในขั้นการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ มีลักษณะเป็นแบบ Scoring Rubrics 3 ระดับประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การใช้สื่อ การจัดทำแผนการสอน และการวัดและประเมินผล มีค่า IOC อยู่ระหว่าง .80-1.00

3. แบบประเมินสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน เป็นการประเมินในขั้นนิเทศติดตามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบ Scoring Rubrics 3 ระดับ ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การใช้สื่อ การจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 และการหาความสอดคล้องความน่าเชื่อถือภายในผู้ประเมิน (Inter-rater Reliability) ความเชื่อมั่นระหว่างผู้สังเกต มีช่วงความเชื่อมั่นในการประเมินเฉลี่ยเท่ากับ .910

4. แบบสอบถามระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครู มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ มีการทดสอบสัมประสิทธิ์อัลฟา (Cronbach's alpha coefficient) มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .983 และค่า IOC อยู่ระหว่าง .60-1.00

5. แบบบันทึกการทบทวนหลังการปฏิบัติงาน (AAR) ครั้งที่ 1-4 จำนวน 4 ฉบับ ตามกระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ ขั้นที่ 1 การอบรม ขั้นที่ 2 การทดลองปฏิบัติการสอน ขั้นที่ 3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือและขั้นที่ 4 การนิเทศติดตาม ทุกฉบับมีค่า IOC อยู่ระหว่าง .80-1.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์แบบสอบถามระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครู โดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วแปลผลค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์

2. วิเคราะห์ผลคะแนนก่อนและหลังการอบรม จากแบบทดสอบความรู้แบบปรนัย โดยใช้วิธี t-test dependent เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการอบรม

3. วิเคราะห์ผลคะแนนประเมินทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบ Scoring Rubrics 3 ระดับ โดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วแปลผลค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์

4. การวิเคราะห์สมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน มีลักษณะเป็นแบบ Scoring Rubrics 3 ระดับ โดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วแปลผลค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์

5. วิเคราะห์ข้อคำถามในแบบบันทึกการทบทวนหลังการปฏิบัติงาน (AAR) ครั้งที่ 1-4 โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นักศึกษาทำแบบสอบถามการวัดระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษ ในการสอนก่อนการอบรม 25 ข้อ และแบบทดสอบความรู้ก่อนการอบรม เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ เป็นเวลา 20 นาที

2. ดำเนินการอบรมการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครู จำนวน 2 วัน ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน โดยการอบรมจะนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบ T-PACK ได้แก่ ความรู้ด้านเทคโนโลยี ความรู้ด้านวิธีการสอน และความรู้ด้านเนื้อหาและวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา

(CLIL) ตามกรอบแนวคิด 4Cs ซึ่งมีขั้นตอนอยู่ 4 ขั้นตอน มาประยุกต์ใช้ ดังต่อไปนี้ ขั้นที่ 1 นำเสนอเนื้อหา (Content) ขั้นที่ 2 กระตุ้นความรู้ (Cognition) ขั้นที่ 3 ปฏิสัมพันธ์ (Communication) และขั้นที่ 4 นำไปใช้ (Culture) หลังการอบรม มีการทำแบบทดสอบหลังการอบรมและทำแบบสอบถามการวัดระดับการรับรู้ความสามารถและให้นักศึกษาตอบแบบบันทึกการทบทวนหลังการปฏิบัติงาน (AAR) ครั้งที่ 1 ทั้งหมดจำนวน 2 วัน

3. การนำเสนอผลการทดลองสอน ของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน โดยมีอาจารย์นิเทศก์และผู้วิจัย รวมทั้งหมด 5 ท่าน วิทยากรทดลองสอนและให้นักศึกษาตอบแบบบันทึกการทบทวน หลังการปฏิบัติงาน (AAR) ครั้งที่ 2 จำนวน 1 วัน

4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คน โดยอาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาร่วมกัน พิจารณาเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่จะนำมาทดลองปฏิบัติการสอน นักศึกษานำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของตนต่ออาจารย์นิเทศก์ เพื่อให้อาจารย์นิเทศก์ ให้ข้อเสนอแนะ และให้นักศึกษาตอบแบบบันทึกการทบทวนหลังการปฏิบัติงาน (AAR) ครั้งที่ 3 จำนวน 1 วัน

5. การนิเทศติดตาม โดยอาจารย์นิเทศก์และผู้วิจัยดำเนินการนิเทศตามกำหนด ทั้งหมด 2 ครั้งโดยอาจารย์นิเทศก์ ให้ข้อเสนอแนะ เมื่อสิ้นสุดกระบวนการนิเทศ ให้นักศึกษาทำแบบสอบถามการวัดระดับฯ และให้นักศึกษาตอบแบบบันทึกการทบทวนหลังการปฏิบัติงาน (AAR) ครั้งที่ 4 เป็นเวลา 10 นาที

ผลการวิจัย

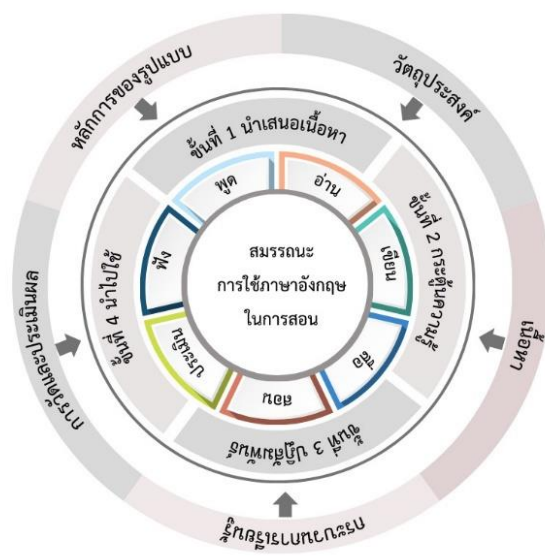
การวิจัยเรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น ใช้วิธีดำเนินการวิจัยลักษณะการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อ 1) เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น และ 2) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน เพื่อศึกษาแนวทางการกำหนด องค์ประกอบที่จะนำมาใช้ในรูปแบบ และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการพัฒนารูปแบบ การเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น โดยได้ดำเนินการ 2 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 การยกร่างรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูสาขาวิชาอื่น และขั้นที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานของรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาอื่น โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีการดำเนินการ ดังนี้

1. ผลการยกร่างรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น

การสร้างรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น โดยร่าง รูปแบบประกอบไปด้วย 5 ส่วน ได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เนื้อหาของรูปแบบ กระบวนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล โดยมีรายละเอียดตามรูปภาพ ดังนี้

ภาพ 2 รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานของรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น

การตรวจสอบร่างรูปแบบด้วยการประเมินคุณภาพของรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น โดยประเมินคุณภาพของรูปแบบทั้งหมด 4 ด้าน 1) ด้านอรรถประโยชน์ (Utility Standards) 2) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) 3) ด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) 4) ความถูกต้อง (Accuracy Standards) มีผลดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคุณภาพของรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น

ที่	มาตรฐานคุณภาพของรูปแบบ	M	S	ระดับคุณภาพ
1	ด้านอรรถประโยชน์	4.30	.671	มาก
2	ด้านความเป็นไปได้	4.25	.559	มาก
3	ด้านความเหมาะสม	4.40	.454	มาก
4	ด้านความถูกต้อง	4.30	.570	มาก
เฉลี่ยรวม		4.31	.193	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น โดยผู้เชี่ยวชาญ ในภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .193 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) มีคุณภาพในระดับสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .454 รองลงมาได้แก่ ด้านอรรถประโยชน์ (Utility Standards) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .671 และด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .570 และด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) มีคุณภาพในระดับต่ำที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .559

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น

หลังจากการปรับปรุงรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำรูปแบบไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาครูสาขาวิชาต่าง ๆ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 20 คน โดยแบ่งออกเป็นทั้งหมด 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การอบรมให้ความรู้ ขั้นที่ 2 การทดลองปฏิบัติการสอน ขั้นที่ 3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือและขั้นที่ 4 การนิเทศติดตาม จำนวน 2 ครั้ง พร้อมทั้งมีการประเมินการทบทวนหลังการปฏิบัติการ (AAR) ในทุกขั้นของกระบวนการเรียนรู้ โดยนำเสนอผลการทดลองตามองค์ประกอบของสมรรถนะ ดังนี้

ด้านความรู้

1. การเปรียบเทียบผลคะแนนความรู้ก่อนและหลังการอบรมตามรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครู

การเปรียบเทียบผลคะแนนความรู้ก่อนและหลังการอบรมตามรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครู

ตารางที่ 2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ก่อนและหลังการอบรม

	n	M	S	t	Sig.
ก่อนอบรม	20	11.60	2.303	-5.122*	.000
หลังอบรม	20	14.05	1.191		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ความรู้หลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรม โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 11.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.303 และค่าเฉลี่ยของความรู้หลังการอบรมตามรูปแบบ เท่ากับ 14.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.191 มีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ระดับ 0.05

2. การประเมินทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน ในขั้นการทดลองปฏิบัติการสอน

ตารางที่ 3 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน

องค์ประกอบ	n	M	S	ระดับคุณภาพ
การใช้สื่อ	10	2.20	.632	ปานกลาง
การจัดการเรียนรู้	10	2.30	.483	ปานกลาง
การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	10	2.10	.316	ปานกลาง
การวัดและประเมินผล	10	1.80	.421	ปานกลาง
รวม		2.10	.316	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่า ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน ในขั้นการทดลองปฏิบัติการสอน ในภาพรวมของการประเมิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10 มีคุณภาพอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 รองลงมา ได้แก่ ด้านการใช้สื่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.20 และด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10 และในด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.80 ตามลำดับ

3. การประเมินทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนในขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ตารางที่ 4 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน

องค์ประกอบ	n	M	S	ระดับคุณภาพ
การใช้สื่อ	8	2.13	.641	ปานกลาง
การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	8	2.25	.463	ปานกลาง
การวัดและประเมินผล	8	1.75	.707	ปานกลาง
รวม		1.83	.463	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า การประเมินทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน ในขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือในภาพรวมของการประเมิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.83 มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 และรองลงมา ได้แก่ ด้านการใช้สื่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13 และด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เท่ากับ 1.75 ตามลำดับ

4. การประเมินสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนในขั้นตอนการนิเทศติดตาม จำนวน 2 ครั้ง

ตารางที่ 5 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนในขั้นตอนการนิเทศติดตาม ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

องค์ประกอบ	n	ครั้งที่ 1		ระดับคุณภาพ	ครั้งที่ 2		ระดับคุณภาพ
		M	S		M	S	
การใช้สื่อ	8	2.25	.436	ปานกลาง	2.38	.518	สูง
การจัดการเรียนรู้	8	2.00	.535	ปานกลาง	2.63	.518	สูง
การวัดและประเมินผล	8	1.88	.641	ปานกลาง	2.00	.535	ปานกลาง
รวม		2.04	.452	ปานกลาง	2.33	.436	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่า การประเมินในการนิเทศติดตามการปฏิบัติการสอนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างในสถานศึกษาจำนวน 8 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยในทุกด้านสูงขึ้นกว่าการนิเทศครั้งที่ 1 โดยค่าเฉลี่ยครั้งที่ 1 ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.04 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการใช้สื่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 รองลงมา ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 และในด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เท่ากับ 1.88 และในภาพรวมของการนิเทศติดตาม ครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 รองลงมา ได้แก่ ด้านการใช้สื่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 และในด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เท่ากับ 2.00 ตามลำดับ

ด้านคุณลักษณะ

การเปรียบเทียบผลการวัดระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษาครู ก่อนและหลังการอบรมตามรูปแบบ

ตารางที่ 6 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน

องค์ประกอบ	n	ก่อนอบรม		หลังอบรม	
		M	S	M	S
การฟัง	20	2.98	.653	4.05	.633
การพูด	20	2.66	.629	3.76	.732
การอ่าน	20	2.71	.624	3.86	.604
การเขียน	20	2.47	.600	3.83	.778
การใช้สื่อ	20	2.91	.699	4.28	.564
การจัดการเรียนรู้	20	2.77	.492	4.05	.641
การวัดและประเมินผล	20	2.68	.625	4.05	.651
รวมเฉลี่ยทุกองค์ประกอบ	20	2.74	.491	3.98	.563

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษาครู หลังการอบรมตามรูปแบบสูงขึ้นกว่าก่อนการอบรมในทุกองค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านการฟัง มีค่าเฉลี่ยครั้งที่ 1 และ 2 ตามลำดับ เท่ากับ 2.98 และ 4.05 ด้านการพูด มีค่าเฉลี่ย 2.66 และ 3.76 ด้านการอ่าน มีค่าเฉลี่ย 2.71 และ 3.86 ด้านการเขียนมีค่าเฉลี่ย 2.47 และ 3.83 ด้านการใช้สื่อมีค่าเฉลี่ย 2.91 และ 4.28 ด้านการจัดการเรียนการสอน

มีค่าเฉลี่ย 2.77 และ 4.05 และการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ย 2.68 และ 4.05 มีค่าเฉลี่ยรวมในทุกองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบของครั้งที่ 1 เท่ากับ 2.74 และครั้งที่ 2 เท่ากับ 3.98

การประเมินกระบวนการทบทวนหลังการปฏิบัติการ (AAR)

การวิเคราะห์เนื้อหาจากการตอบคำถามในแบบบันทึกการทบทวนหลังการปฏิบัติการ (AAR) โดยผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหา content analysis จำนวน 4 ครั้ง สรุปได้ว่า

กระบวนการทบทวนหลังการปฏิบัติการ ครั้งที่ 1 โดยข้อคำถามจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ในขั้นตอนของการอบรมให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ จากการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน

“เหมาะสม เพราะเป็นกิจกรรมที่ได้นำองค์ความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้และสามารถนำไปใช้กับการจัดการเรียนการสอนได้ ทำให้การเรียนในวิชาต่าง ๆ มีภาษาอังกฤษสอดแทรก ทำให้การเรียนไม่เกิดความน่าเบื่อและได้ความรู้เพิ่มขึ้นอีกด้วย

กระบวนการทบทวนหลังการปฏิบัติการ ครั้งที่ 2 โดยข้อคำถามจะเกี่ยวข้องกับการทดลองปฏิบัติการสอนจากการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน

“หลังจากทดลองสอนได้รับคำติชม คำแนะนำจากอาจารย์ สามารถนำไปปรับปรุงในการใช้ได้จริง”

“ได้พัฒนาทักษะการบูรณาการภาษาอังกฤษกับวิชาที่สอนมีทักษะการสื่อสารด้านการสอนที่ดีขึ้นตรงตามวัตถุประสงค์ โดยได้ประยุกต์ใช้แนวการจัดการเรียนรู้แบบ t-pack และ CLIL”

กระบวนการทบทวนหลังการปฏิบัติการ ครั้งที่ 3 โดยข้อคำถามจะเกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาเครื่องมือจากการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 คน

“จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น การทำใบงานหรือการวัดและประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษให้มากขึ้น”

“ได้รับการพัฒนาทักษะต่าง ๆ เช่น การนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการฟัง พูด อ่าน เขียน สร้างสื่อ ใบงาน แผนการสอน ตรงตามวัตถุประสงค์”

กระบวนการทบทวนหลังการปฏิบัติการ ครั้งที่ 4 โดยข้อคำถามจะเกี่ยวข้องกับการนิเทศติดตาม จากการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 คน

“เหมาะสมตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ในการให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับวิธีสอน ที่สามารถพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นได้ในอนาคต”

สรุปได้ว่า จากกระบวนการทบทวนหลังการปฏิบัติการ (AAR) ทั้ง 4 ครั้ง กิจกรรมและสื่อประกอบการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมในทุกขั้นตอน ได้รับคำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับวิธีสอนที่สามารถพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นได้ในอนาคต ในส่วนขั้นตอน ระยะเวลาในกระบวนการต่าง ๆ มีความเหมาะสมและตรงตามวัตถุประสงค์ หลังการนิเทศติดตาม ได้รับการพัฒนาสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน ได้ปรับปรุงการสอดแทรกสื่อในกิจกรรม การวัดประเมินผล การพัฒนาทักษะการสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์

อภิปรายผล

1. จากการสร้างและพัฒนาแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูที่สอนวิชาอื่น มีผลการประเมินคุณภาพมาตรฐานของรูปแบบอยู่ในระดับมากในทุกด้านและในภาพรวมของทั้ง 4 ด้าน มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก การสร้างแบบการเสริมสร้างสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครู ประกอบไปด้วย 5 ส่วน ได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เนื้อหาของรูปแบบ กระบวนการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล โดยกระบวนการเรียนรู้ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) การอบรมให้ความรู้ 2) การทดลองปฏิบัติการสอน 3) การสร้างและพัฒนาเครื่องมือและ 4) การนิเทศติดตาม โดยมีกระบวนการทบทวนหลังการปฏิบัติการ (AAR) ในทุกขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Joyce and Weil (1996) ได้สรุปองค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบไปด้วย หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ จุดประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินการและการวัดและประเมินผล และงานวิจัยมีการตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานของรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะ

การใช้ภาษาอังกฤษในการสอนสำหรับนักศึกษาครูสาขาวิชาอื่น โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประเมินคุณภาพมาตรฐานของรูปแบบ 4 ด้าน 1) ด้านอรรถประโยชน์ (Utility Standards) 2) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) 3) ด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) 4) ความถูกต้อง (Accuracy Standards) โดยสอดคล้องกับการทดสอบรูปแบบด้วยการประเมินตามมาตรฐานที่กำหนด การประเมินที่พัฒนาโดย Stufflebeam (2000) ได้นำเสนอหลักการประเมินเพื่อเป็นบรรทัดฐานของกิจกรรมการตรวจสอบรูปแบบประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน เป็นการประเมินความน่าเชื่อถือและได้สาระครอบคลุมครบถ้วนตามความต้องการอย่างแท้จริง

2. จากการทดลองใช้รูปแบบ ผู้วิจัยขอเสนอตามองค์ประกอบของสมรรถนะ โดยเริ่มจากองค์ประกอบด้านความรู้ เป็นการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน มีการเปรียบเทียบความรู้ก่อนและหลังการอบรมตามรูปแบบ มีค่าเฉลี่ยก่อนการอบรมอยู่ที่ 11.60 และหลังการอบรม อยู่ที่ 14.05 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนมากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากในระหว่างการจัดอบรม มีการฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง จึงทำให้คะแนนหลังการอบรมสูงขึ้นกว่าเดิมในองค์ประกอบด้านทักษะ ในขั้นตอนที่ 2 หรือขั้นการทดลองปฏิบัติการสอน ในภาพรวมของการประเมินทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.10 ในขั้นการทดลองปฏิบัติการสอนนี้เป็นการเสริมสร้างให้นักศึกษาเกิดทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน ในขั้นตอนนี้ นักศึกษาได้นำความรู้จากการอบรมเพื่อการฝึกปฏิบัติกิจกรรม ในขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ในการตรวจสอบการจัดทำเครื่องมือของนักศึกษา โดยในภาพรวมของการประเมินทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนในทุก ๆ องค์ประกอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.83 โดยในแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 เป็นค่าเฉลี่ยที่มากที่สุดจาก 3 องค์ประกอบ โดยการบูรณาการแนวการจัดการเรียนรู้รูปแบบ T-Pack และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ CLIL มาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งแนวคิดดังกล่าวเป็นแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ที่นักศึกษาทุกสาขาวิชา สามารถนำไปเป็นแนวคิดหลักในการวางแผนการเรียนรู้ในรายวิชาของตนได้

โดยในขั้นตอนที่ 4 ขั้นตอนการนิเทศติดตาม จากค่าเฉลี่ยที่พบในการปฏิบัติการสอนของนักศึกษา ทั้งหมดจำนวน 2 ครั้ง พบว่าในครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าครั้งที่ 1 แสดงให้เห็นว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีสมรรถนะในด้านการนำภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในการสอนรายวิชาของตนได้ดีขึ้น เพราะมีการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ CLIL โดยแนวคิดของ Coyle, Hood and Marsh (2010) โดยแบ่งองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ เนื้อหาสาระ การรู้คิด การสื่อสารด้านภาษาและวัฒนธรรม ซึ่งนักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีสมรรถนะในด้านการนำภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในการใช้สื่อการสอนในรายวิชาของตนเพิ่มมากขึ้น สามารถนำภาษาอังกฤษไปสอดแทรกในใบงาน แบบฝึกหัด บัตรคำศัพท์หรือสื่ออุปกรณ์อื่น ๆ ในรายวิชาของตนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ สมโภชน์ พนาवास (2558) ได้กล่าวว่า สื่อการสอนจะช่วยให้เกิดความเข้าใจและเห็นภาพชัดเจนขึ้น ควรทำสื่อที่มีภาษาอังกฤษเข้าไปเกี่ยวข้องด้วยโดยสามารถทำได้เช่นในด้านการวัดและประเมินผล นักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษในการสร้างข้อสอบ การสร้างเกณฑ์หรือแบบทดสอบผ่านกระบวนการสังเกต การประเมินทักษะหรือความรู้ในรายวิชาของตนเพื่อวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับ จันทร์ฉาย มีสวนทอง (2561) ที่กล่าวว่า เครื่องมือที่นำมาใช้ตรวจสอบสอดคล้อง เหมาะสมกับกระบวนการสอนของครูผู้สอนและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่วนลักษณะภาษาที่นำมาประเมิน ควรเป็นภาษาที่ใช้ในสถานการณ์การสื่อสารตามสภาพจริง เป็นข้อความสมบูรณ์ในตนเอง

ในด้านคุณลักษณะ มีการวัดระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ความสามารถของตนสูงขึ้นกว่าก่อนการอบรมในทุกองค์ประกอบ อภิปรายผลได้ว่า ระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษาครูเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากนักศึกษาได้รับความรู้จากการอบรมและผ่านการฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในตนเองมากขึ้น สอดคล้องกับทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนของ Bandura (1997) ที่กล่าวว่า ระดับการรับรู้ความสามารถของตนจะสะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม ตามแนวคิดของ Bandura สอดคล้องกับวิธีที่ 1 คือ ประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (Mastery Experiences) เนื่องจากความสำเร็จทำให้เพิ่มความสามารถของตนเอง และกระบวนการทบทวนหลังการปฏิบัติงานเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษาครู มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น จากกระบวนการในการทบทวนสิ่งที่ได้ดำเนินการไปของแต่ละขั้นตอนและกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม ได้สะท้อนถึงสิ่งที่เป็นข้อดี ข้อควรปรับปรุงของการจัดกิจกรรม

การเรียนรู้ รวมไปถึงปัญหาและอุปสรรคที่พบเจอในระหว่างการทำงาน เพื่อการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไปและข้อเสนอแนะที่ช่วยแนะนำเพื่อการจัดการที่ดีขึ้นจากผู้เข้าร่วมกิจกรรม เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการไปพัฒนาต่อไปในอนาคต เพื่อให้รูปแบบมีความสมบูรณ์ ความถูกต้องและนำไปใช้ได้จริงในการเสริมสร้างสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษาครู

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 ในกระบวนการเรียนรู้ อาจเพิ่มระยะเวลาในการจัดอบรมให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เวลานักศึกษาทำความเข้าใจและเรียนรู้ในแต่ละองค์ประกอบ
 - 1.2 การประเมินจากคลิปวิดีโอ อาจจะทำให้การประเมินมีความคลาดเคลื่อน เนื่องจากมุมกล้องที่ถ่ายทำ อาจจะทำให้มองไม่ได้ครบถ้วน เสียงที่ใช้ในการสอนอาจไม่ค่อยชัดเจน แต่ข้อดีคือจะทำให้เห็นธรรมชาติที่แท้จริงของการควบคุมชั้นเรียนของนักศึกษา ดังนั้นอาจปรับการนิเทศเป็นการนิเทศที่สถานศึกษาทั้ง 2 ครั้ง แทนการประเมินจากคลิปวิดีโอ
2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จในการเสริมสร้างสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษาครู
 - 2.2 จากการประเมินสมรรถนะในการนำภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในการวัดและประเมินผล ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ต่ำ ควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพ เพื่อเพิ่มสารสนเทศในการปรับปรุงผลการวิจัยให้ดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จันทร์ฉาย มีสวนทอง. (2561). การศึกษาความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา. [วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา]. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- พรพิมล ประสงค์พร. (2557). การเสริมสร้างสมรรถนะของครูในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL). *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 37(3), 81-88.
<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDKKUJ/article/view/49971/41368>
- ภาวิณี เดชเทศ. (2566). การศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน ของนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 17(3), 123-139.
<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JournalGradVRU/article/view/255839/178163>
- สมโภชน์ พนาวาส. (2558). การสอดแทรกภาษาอังกฤษในรายวิชาที่ไม่ใช่วิชาภาษาอังกฤษ. *วารสารวิจัย มสศ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (SDU research journal humanities and social science)*, 11(3), 177-186.
<https://so03.tci-thaijo.org/index.php/sduhs/article/view/99385/77243>
- สุพิชญา ไชยรัตน์ และมณีนรัตน์ เอกโยคยะ. (2564). ผลของการสอนแบบสารเสวนาในวิชาวิทยาศาสตร์ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษาต่อความสามารถในการสื่อสารด้วยวาจาเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาในหลักสูตรภาษาอังกฤษ. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา (OJED) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 17(1),
https://doi.nrct.go.th/admin/doc/doc_622399.pdf
- Bandura, A. (1997). *Self-Efficacy: The Exercise of Control*. W. H. Freeman.
- Coyle, D., Hood, P., and Marsh, D. (2010). Frontmatter. In *CLIL: Content and Language Integrated Learning*. (pp. I-iv). frontmatter, Cambridge: Cambridge University Press.
- Joyce B. R. and Weil M. (1996). *Models of teaching* (5th ed). Allyn and Bacon.

- McClelland, D. C. (1973). Testing for competence rather than for "intelligence." *American Psychologist*, 28(1), 1-14. <https://doi.org/10.1037/h0034092>
- Stufflebeam, D. L. (2000). The CIPP Model for Evaluation. In: Stufflebeam, D. L., Madaus, G. F., Kellaghan, T. (eds), *Evaluation models: Viewpoints on educational and Human services evaluation*, vol 49. Springer, Dordrecht. (pp. 279-317). https://doi.org/10.1007/0-306-47559-6_16